

SERIA V. ANUL 52 (152). NR. 2 (563). 2016

FAMILIA

REVISTĂ LUNARĂ DE CULTURĂ

FEBRUARIE 2016

DIRECTOR:
IOAN MOLDOVAN

APARE LA ORADEA

Aforisme internautice

Ionuț Caragea

Orbul care citește cărțile scrise în alfabetul Braille înțelege mai bine cuvintele decât internautul care frecventează diverse rețele de socializare. Stăruiește mai mult asupra cuvintelor.

*

Internauții nu mai citesc cărți, ci se concentrează la imagini. Iar dacă în interiorul unei imagini se află un text minuscul pe care reușesc să-l țină minte, se cred savanți.

*

Omul crede că golul din viața sa se poate umple cu Internet, pe când Internetul este golul care se umple cu viața față a omului transpusă în biți și pixeli.

*

Ce s-ar face Omul modern fără Internet? Probabil că s-ar întoarce la natură, pentru a-și spânzura ochii de cer și sufletul de o creangă.

*

Avem poezie cyber, avem aforisme cyber, dar nu avem critică cyber. Evident, literatura cyber se învață pe băncile Internetului, nu pe băncile facultăților de filologie.

*

În clipa în care literatura virtuală va deveni ea însăși o fosilă, ori ne vom întoarce la cartea de hârtie, ori vom deveni creiere pozitronice.

*

Unii scriu poezia în viața reală ca și cum ar da scroll cu mouse-ul unor pagini de Internet. Nu intră niciodată în profunzime.

*

Omul „modern” își duce crucea pe Google, nu pe Golgota. Strașnică asemănare de nume!

*

Facebook – paradisul celor cu mai multe fețe, iadul celor cu o singură față.

*

Internetul – anticamera cea mai tehnologizată a morții.

*

Internetul – cea mai sofisticată față morgana din deșertăciunea vieții.

*

Internetul – pingul dintre naștere și moarte.

*

Internetul – oglinda tuturor însușirilor și previziunilor abstracte.

*

Internetul – obrazul de protecție virtuală împotriva violenței ineluctabile.

*

Internetul – inima artificială a umanității. Poate să pompeze chiar și wireless.

*

Internetul – locul unde îngerii și-au pierdut aripile și își fac selfie-uri pentru examenul de capacitate în fața diavolului.

*

Internetul – moneda care are pe avers cele șapte minuni ale lumii, iar pe revers cele șapte păcate de moarte.

*

Internetul – cântecul de leagăn al clonelor umane cu înalte aspirații cyber-monoteiste.

*

Internetul – cel mai puternic drog creat de om înspre folosul animalului din om.

*

Internetul – a doua izgonire, de data aceasta din ruinele Paradisului.

*

Internetul – închisoarea îngerilor postmoderni.

*

Internetul – kryptonita lui Dumnezeu.

*

Serverele au devenit cimitirele moderne ale umanității. Drumul Golgotei trece prin cablul de fibră optică al Internetului.

*

Internetul – ultima sofisticărie a superficialității umane.

*

Internetul este sufletul artificial al omului modern. În curând nu se va mai spune „și-a dat sufletul”, ci „a rămas fără Internet”.

*

Chiar dacă moare fără lumânare, internautul poate muri liniștit dacă lângă el pâlpâie luminițele modemului...

*

Internetul este ca un păianjen care își țese pânza peste umanitate. Nimeni nu intră, nimeni nu iese. Nici măcar îngerii.

*

La poarta raiului au apărut noi indicatoare de avertizare: Atenție, Internet!

*

Nemulțumiți că Dumnezeu nu răspunde rugăciunilor, oamenii au implementat în viețile lor fade butonul de Download. Apoi butonul de Like și cel de Dislike. Astfel, într-un mediu virtual, fiecare poate să zică „eu sunt Dumnezeu”.

*

Aforismul este mai degrabă „a fora” decât „a fura”. Aviz celor care dau prea mult copy-paste aforismelor unor consacrați lângă propriile aforisme lipsite de profunzime ideatică. Să fie doar Internetul de vină?

*

Oamenii de pe Internet vor să pară mai frumoși decât sunt, ștergându-și ridurile cu un singur click. Din păcate, aproape niciodată nu își corectează greșelile gramaticale din comentarii, invocând faptul că mesajul e singurul care contează. Și când te gândești că ridul acela, asociat cu un zâmbet, ar fi putut spune mai mult decât o mie de cuvinte...

6 ianuarie 2016, Oradea